

Το Κίνημα του Τσαγιού

Το μακρινό 18ο αιώνα, το αμερικανικό έδαφος αποτελούσε αποικία διάφορων ευρωπαϊκών χωρών, μεταξύ των οποίων η Γαλλία, η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ολλανδία και, φυσικά, η Μεγάλη Βρετανία. Όλα ξεκίνησαν όταν, τον Μάιο του 1773, το βρετανικό κοινοβούλιο πέρασε το λεγόμενο “Tea Act”, με σκοπό την ενίσχυση της οικονομικά εξασθενημένης Εταιρείας Ανατολικών Ινδιών. Το συγκεκριμένο νομοθέτημα μπορεί να ήταν ευχάριστο για την Εταιρεία, όχι όμως για τους κατοίκους των δεκατριών αμερικανικών αποικιών.

Οι πολίτες των αποικιών θεωρούσαν πως το νομοθέτημα αυτό παραβίαζε τα δικαιώματά τους ως Βρετανών πολιτών. Έτσι, στις 16 Δεκεμβρίου του 1773, στην Βοστώνη των ΗΠΑ, Βρετανοί αξιωματούχοι αρνήθηκαν να γυρίσουν στη Βρετανία τρία φορτία με φορολογημένο τσάι, που μεταφέρονταν σε φορτηγά πλοία. Μια ομάδα ανδρών, ορισμένοι μεταμφιεσμένοι σε Ινδιάνους, ανέβηκε στα πλοία της εταιρείας Ανατολικών Ινδιών και πέταξε όλο το τσάι στην θάλασσα ως ένδειξη διαμαρτυρίας.

Ήθελαν να φορολογούνται δίκαια από τους δικούς τους εκλεγμένους αντιπροσώπους, και όχι με τις βαριές φορολογίες των Βρετανών. **“No taxation without representation”** (“Καμία φορολογία χωρίς αντιπροσώπηση») διακήρριπταν. Δηλαδή, όχι επιβολή φόρων από ένα κοινοβούλιο που δεν εκπροσωπείται από κανέναν. Το συγκεκριμένο κίνημα, που αργότερα ονομάστηκε “Boston Tea Party”, κατάφερε να μπιϊκοτάρει το εμπόριο τσαγιού σε ακόμη τρεις αποικίες, ξεκινώντας μια κόντρα με την Βρετανική Αυτοκρατορία που σταδιακά θα οδηγούσε στην Αμερικανική Επανάσταση. Το Boston Tea Party, όμως, πέραν του να προετοιμάσει το έδαφος για την Αμερικανική Επανάσταση, σηματοδότησε και άλλο ένα μεγάλο γεγονός: **την στροφή της Αμερικής, από το τσάι, στον καφέ.**

Οι Αμερικανοί υιοθέτησαν τον καφέ ως το σύμβολο της χειραφέτησης τους, το δικό τους προϊόν, για το οποίο δεν εξαρτώνταν από κάποια εξωτερική δύναμη.